

Vstupní slovo:

Člověče, bylo ti oznámeno, co je dobré a co od tebe Hospodin žádá: jen to, abys zachovával právo, miloval milosrdenství a pokorně chodil se svým Bohem. Micheáš 6:8

Dvojí výběr

Anebo je království nebeské jako síť, která se spustí do moře a zahrne všechno možné; když je plná, vytáhnou ji na břeh, sednou, a co je dobré, vybírají do nádob, co je špatné, vyhazují ven. Tak bude i při skonání věku: vyjdou andělé, oddělí zlé od spravedlivých a hodí je do ohnivé pece; tam bude pláč a skřípění zubů.“

„Pochopili jste to všechno?“ Odpověděli: „Ano.“ A on jim řekl: „Proto každý zákoník, který se stal učedníkem království nebeského, je jako hospodář, který vynáší ze svého pokladu nové i staré.“ (Matoušovo evangelium 13:47-52)

Učedníci slyší podobenství o království nebeském. Jedno za druhým podobenstvím se skládají do mozaiky, aby charakterizovaly Boží dílo s člověkem. Všechna podobenství vrcholí výběrem. Někdy přirozeným, někdy velice osobním. Nu řekněte, aby člověk nainvestoval do perly, do pozemku, to si musí pořádně rozmyslet.

Tady si vybírají andělé. Jeden napravo a druhý nalevo. Ladí to s Ježíšovým slovem o velkém bílém trůnu: „Až přijde Syn člověka ve své slávě a všichni andělé s ním, posadí se na trůnu své slávy; a budou před ním shromážděny všechny národy. I oddělí jedny od druhých, jako pastýř odděluje ovce od kozlů, ovce postaví po pravici a kozly po levici.“ (Matoušovo evangelium 25:31-46) To svědčí o tom, že určitý výběr nemůžeme zvládnout a ani nám nepatří, abychom se o něj snažili. To je ten výběr posledních dnů. To dělají andělé.

Když se stěhujete a „poslední dny“ nastanou ve vaší domácnosti, mnohé z toho, co jste užívali vděčně, rychle končí. A je to dobře. Potřebujeme udělat zásadní pořádek častěji. Izraelští tatínkové měli základní zadání: Oddělovat svaté od nesvatého, rozpoznávat ten rozdíl mezi všednostmi a svátky a dodržovat jej.

Rozpoznat mezi zlým a dobrým se zdá někdy velice nesnadné, ale je to velice potřebné. Když má jít člověk k volebním urnám, musí se ptát na charakter volených a na cíle voleného uskupení. Nemůže volit zběžně, protože jsou kandidáti, kteří pod novým jménem skrývají velice staré metody jednání, které už známe z bolavé minulosti naší země. Zvolit bolševika, který je plný nenávisti, nemusí znamenat, že volíme komunisty. To je krutá pravda.

Ale přes všechny povinnosti volby se musíme zásadně vyhýbat tomu, že bychom se pletli Pánu Bohu do řemesla a jednoho zatracovali a druhého vyvyšovali. Nesmíme dělat andělskou práci a předjímat poslední soud. Stále znovu to opakuji proto, že právě toto dokážeme nejlépe. Nedáme lidem šanci.¹ Soudíme a zatracujeme a jiné oblizujeme přesto, že bychom měli pečlivě rozsuzovat mezi dobrým a zlým. Nikdo není ideální a nikdo není zatracený. Všichni mají milost a mohou trpělivě třídit své pocity, nálady a chutě.

Učedníci mají také vybírat a vynášet z pokladu staré a nové. To je odkaz k vrcholnému umění zákoníků, ke kterému jsme voláni. Ovšem, pokud dovedeme docenit to staré! Staré umění už jednou v kapitole Pán Ježíš zmínil, když citoval proroka: „Otevřu v podobenstvích ústa svá,

¹ Jonášovo proroctví vrcholí porovnáním mezi bezcitným Jonášem a soucitným Bohem: „Hospodin řekl: „Tobě je líto skočce, s kterým jsi neměl žádnou práci, jemuž jsi nedal vzrůst; přes noc vyrostl, přes noc zašel. A mně by nemělo být líto Ninive, toho velikého města, v němž je víc než sto dvacet tisíc lidí, kteří nedovedou rozeznat pravici od levice, a v němž je i tolik dobytka?“ (Jonášova kniha 3:10-11)

vyslovím, co je skryto od založení světa.“ (Matoušovo evangelium 13:35 a Žalm 78:2nn)² Ano, staré jsou všechny ty texty Staré smlouvy, které zjevují Boží myšlení. Výklad textů nemůže obcházet starou smlouvu. Nic není *jen v Novém Zákoně*, jak někdy slýcháme. Všechno má souvislost. A právě neschopnost zákoníků postavit to, co vynášejí na světlo, na knihách Mojžíšových, na milosrdenství a věrnosti Hospodinově, ta je osudová. Neumíme se poučit z minulosti, neznáme ji a nestudujeme ji. A tady není jiná možnost, než se věrně ptát Písma, číst a hledat učitele, kteří vykládají Písmo a ne jen zákonickou tradici. Zákonictví není tvrdé a bezcitné právo, které jen literárně přepovídá, co se hodí a nehodí. Bez postoje zákoníků, kteří znají milostivého Boha se chováme jen jako Jonáš nad Ninivem. Byť bychom, se zaklínali Ježíšovými a apoštolskými slovy, jsme mimo. Zákoník vynáší z pokladu staré...

Ale také nové! Zákoník musí tvořit nové cesty, musí nově používat stará pravidla. Zákoník je znovu a znovu postaven do skutečnosti, v níž musí najít cestu, po níž se dá jít. To povědomí paměti národa zároveň s odvahou stavět otázky, které předjímají situaci, které počítají s tím, že Pán přijde, to je to nové. To není Nový zákon, jaksi literárně pojatý, to nejsou jen naše nové církevní struktury, které se osamostatnily od židovského světa a dnes i od velkých církví s bohatou historií. Kdo zná historii, ví, že charismatické typy církví už tu byly a ne jednou. Mne vždy zaujali lidé, kteří dovedli předjímat čas. Byli napřed a laskavě nesli ty pochybující a kulhající. Ale byli vepředu a mysleli na budoucnost. A postavili se do čela a byli ochotni nést i nepohodu. To není nic nového. Nové je vždycky teprve před námi. Nové měchy k novému vínu kvasícího času. Zákoník vynáší z pokladu nové...

Učedníci čas od času nechápali o čem je řeč. Občas se učedníci zadrželi a ptali se zoufale (viz 10. verš této kapitoly). Ale tady odpovídají rychle a jasně „Ano!“ na Ježíšovu otázku, zda jim to dává smysl. Já říkám za sebe také své „Ano!“ Nebudu dělat práci za anděly a budu hledat a čerpat z pokladu zjevení to staré a budu trpělivě promýšlet budoucnost.
Amen

Na cestu:

„Jako vyvolení Boží, svatí a milovaní, oblečte milosrdný soucit, dobrotu, skromnost, pokoru a trpělivost. Snášejte se navzájem a odpouštějte si, má-li kdo něco proti druhému. Jako Pán odpustil vám, odpouštějte i vy. Především však mějte lásku, která všechno spojuje k dokonalosti. A ve vašem srdci ať vládne pokoj Kristův, k němuž jste byli povoláni v jedno společné tělo. A buďte vděční. Nechť ve vás přebývá slovo Kristovo v celém svém bohatství: se vší moudrostí se navzájem učte a napomínejte a s vděčností v srdci oslavujte Boha žalmy, chválami a zpěvem, jak vám dává Duch. Všechno, cokoli mluvíte nebo děláte, číňte ve jménu Pána Ježíše a skrze něho děkujte Bohu Otci.“ (Dopis Koloským 3:12-17)

² Zajímavé, že se přidává v rukopisech: „Proroka Izajáše“